מקראה

ארץ החלומות

כתבה ולקטה: דבורה עומר

ערך: אוריאל אופק

איירה ועצבה: הלה מעוז

הַתֹּכֶן:

רח' שלמה המלך 79 תל־אביב 64512 טל. 03-5249602

ארץ החלומות

כתבה ולקטה: דבורה עומר

ערך: אוריאל אופק

איירה ועצבה: הלה מעוז

גַּמָּדִים אַחִים עֲשֶׂרֶת

מֵאֵת: אֲמִירָה בַּרְזִלַּי

גַּמָּדִים אַחִים עֲשֶׂרֶת,
– כָּל אֶחָד קָטָן כַּזֶּרֶת –
בַּיִת יֵשׁ לָהֶם, פָּעוּט,
בְּנִקְרָה שֶׁל גֶּזַע־תּוּת.

וְהַבַּיִת הַקְּטַנְטַן –
מַדְרֵגוֹת לוֹ וּמִפְתָּן;
וּבַפֶּתַח יֵשׁ וִילוֹן,
תְּרִיס יָרֹק עַל הַחַלּוֹן.

עֵת יוֹרֵד וּבָא הַלַּיִל,
יוֹצְאִים בַּסָּךְ הֵם לְטַיֵּל –
גַּמָּדִים אַחִים עֲשֶׂרֶת,
כָּל אֶחָד קָטָן כַּזֶּרֶת.

וְנוֹשְׂאִים הֵם, כָּל אֶחָד,
נֵר דּוֹלֵק בְּכַף הַיָּד,
בְּחוּצוֹת הָעִיר עוֹבְרִים,
כָּל פִּנָּה הֵם מְאִירִים.

מְצִיצִים בְּחוֹר כָּל דֶּלֶת –
יְשֵׁנִים יַלְדָּה וָיֶלֶד:
מְבָרְכִים הֵם כָּל אֶחָד,
לְדַרְכָּם חוֹפְזִים מִיָּד.

אַךְ אִם יֵבְךְּ עוֹד יֶלֶד עֵר –
בָּא גַּמָּד וּמְזַמֵּר,
עַד עֵינָיו הוּא יַעֲצֹם,
וַחֲלוֹם נָעִים יַחֲלֹם.

תַּם הַלַּיְלָה, יוֹם קָרֵב,
קְהַל הַגַּמָּדִים עָיֵף,
וְחוֹזְרִים כֻּלָּם לָעֵץ,
טֶרֶם אוֹר חַמָּה יָנֵץ.

אֵיךְ טַסְתִּי לַיָּרֵחַ וּבַחֲזָרָה

מֵאֵת דְבוֹרָה עֹמֶר

כְּשֶׁאֲנִי רוֹאָה בְּיָמִים אֵלֶה אֶת הַהִתְרַגְּשׁוּת הַגְּדוֹלָה לְמַרְאֵה הָאֲנָשִׁים הָרִאשׁוֹנִים עַל הַיָּרֵחַ — אֲנִי מְחַיֶּכֶת לְעַצְמִי וְיוֹדַעַת שֶׁזֶּה בִּכְלָל לֹא כָּךְ. לְגַמְרֵי לֹא! הֵם אָמְנָם טָסוּ לַיָּרֵחַ, וְגַם הִגִּיעוּ אֵלָיו, אֲבָל לֹא הָיוּ הָרִאשׁוֹנִים. כְּלָל וּכְלָל לֹא! הָיוּ לִפְנֵיהֶם אֲנָשִׁים עַל הַיָּרֵחַ; יוֹתֵר נָכוֹן — יְלָדִים, וַאֲנִי הָיִיתִי אַחַת מֵהֶם. וְהַיָּרֵחַ שֶׁאֲנִי רָאִיתִי הָיָה שׁוֹנֶה לְגַמְרֵי: לֹא מִדְבָּר וְלֹא שְׁמָמָה. זֶה הָיָה יָרֵחַ צָהֹב וּמְחַיֵּךְ. כֵּן, כֵּן! וְאִם תִּרְצוּ — אֲסַפֵּר לָכֶם הַכֹּל, מֵהַתְחָלָה.

הָיִיתִי אָז בַּת שְׁמוֹנֶה, וְהַסִּפּוּר שֶׁלִּי הִתְחִיל בְּעֶרֶב שֶׁל סְתָיו עִם עֲנָנִים בַּשָּׁמַיִם, רוּחוֹת בַּחוּץ וּסְעָרָה בַּבַּיִת. מִין עֶרֶב רַע שֶׁכָּזֶה.

אַתֶּם מַכִּירִים וַדַּאי עֲרָבִים כָּאֵלֶה, שֶׁבָּהֶם הַכֹּל לֹא טוֹב וְכֻלָּם נִטְפָּלִים דַּוְקָא אֵלֶיךָ. זֶה הִתְחִיל בְּאַבָּא, שֶׁחָזַר מֵעֲבוֹדָתוֹ וְהִתְחִיל לְהָצִיק לִי: "נוּ, כְּבָר הֵכַנְתְּ שִׁעוּרִים? מָתַי כְּבָר תָּכִינִי שִׁעוּרִים?..." וְזֶה נִמְשַׁךְ בְּאִמָּא, שֶׁכָּל מַה שֶּׁעָשִׂיתִי לֹא מָצָא חֵן בְּעֵינֶיהָ, וְנִגְמַר בַּאֲחוֹתִי הַקְּטַנָּה, שֶׁרָצְתָה דַּוְקָא כָּל מַה שֶּׁהֶחֱזַקְתִּי בְּיָדַי; מוּבָן שֶׁהִתְעַצְבַּנְתִּי כַּהֹגֶן וְגַם נָתַתִּי לָהּ מַכָּה הֲגוּנָה. שֶׁתֵּדַע לָהּ. וְעַל מִי כָּעֲסוּ בַּסּוֹף? לֹא עָלֶיהָ, אֶלָּא עָלַי כַּמּוּבָן!

"הִיא קְטַנָּה מִמֵּךְ!" "לָמָּה אֵינֵךְ יְכוֹלָה לִחְיוֹת אִתָּהּ בְּשָׁלוֹם?" "כְּשֶׁאֲנִי הָיִיתִי בְּגִילֵךְ הָיִינוּ אַרְבָּעָה אַחִים בַּבַּיִת... אַתְּ מַמָּשׁ בִּלְתִּי נִסְבֶּלֶת הָעֶרֶב!" כָּךְ כָּעֲסוּ עָלַי אַבָּא וְאִמָּא בְּמַקְהֵלָה. הִרְגַּשְׁתִּי שֶׁעוֹד רֶגַע אֶתְפּוֹצֵץ. דַּי, נִמְאַס לִי! הַמִּשְׁפָּחָה שֶׁלִּי, אֲחוֹתִי, הַכֹּל. דַּי! הֶחְלַטְתִּי לִבְרֹחַ מֵהַבַּיִת. שֶׁיִּצְטַעֲרוּ עָלַי. שֶׁיִּבְכּוּ! מַגִּיעַ לָהֶם...

קַמְתִּי וְהָלַכְתִּי. הֵם אֲפִילּוּ לֹא שָׂמוּ לֵב שֶׁיָּצָאתִי מֵהַבַּיִת. הָיוּ עֲסוּקִים בְּנִחוּם הַתִּינֹקֶת הַמְפֻנֶּקֶת שֶׁלָּהֶם. כְּאִלּוּ שֶׁהִרְבַּצְתִּי לָהּ כָּל־כָּךְ חָזָק... דְּמָעוֹת זָלְגוּ מֵעֵינַי. יָצָאתִי לָרְחוֹב הֶעָצוּב. הָיָה זֶה עֶרֶב שֶׁלֹּא נָעִים לְהִמָּצֵא בּוֹ בַּחוּץ. אִישׁ לֹא נִרְאָה מִסָּבִיב. רַק אֲנִי וְהָעֲנָנִים בַּשָּׁמַיִם.

הָלַכְתִּי לְאַט, עַד שֶׁהִגַּעְתִּי לְסַפְסָל בַּשְּׂדֵרָה. יָשַׁבְתִּי עָלָיו וּבָכִיתִי. רָצִיתִי לִבְרֹחַ לַמֶּרְחַקִּים. אֲבָל לְאָן? אוּלַי לַדּוֹדָה רִנָּה? לֹא. הִיא מִיָּד תּוֹדִיעַ לָהֶם וְעוֹד תִּכְעַס עָלַי. גַּם הִיא. וְאוּלַי לָצֵאת לַפַּרְדֵּס הָרָחוֹק? מִן הַכִּוּוּן הַהוּא עָלוּ יִלְלוֹת תַּנִּים. לֹא יִהְיֶה נָעִים בְּיוֹתֵר לִהְיוֹת שָׁם לְבַד בַּחֹשֶׁךְ הַזֶּה. לֹא כְּדַאי. וּבְכֵן, לְאָן? בַּשָּׁמַיִם שָׁט לוֹ יָרֵחַ גָּדוֹל וּמָלֵא. הוּא הֵצִיץ מִבֵּין קִרְעֵי הָעֲנָנִים וְחִיֵּךְ אֵלַי מִין חִיּוּךְ טוֹב שֶׁכָּזֶה וּמֵבִין: "בְּעָיוֹת בַּבַּיִת, מַה? כֵּן כֵּן. אֲנִי יוֹדֵעַ. כְּשֶׁחָלַפְתִּי הָעֶרֶב עַל פְּנֵי הַחַלּוֹן שֶׁלָּכֶם שָׁמַעְתִּי מַשֶּׁהוּ. רָאִיתִי. לֹא שֶׁאֲנִי מֵצִיץ, אֲבָל אֲנִי רוֹאֶה וְשׁוֹמֵעַ הַכֹּל."

"כָּל הַזְּמַן הֵם מִתְרַגְּזִים עָלַי. כּוֹעֲסִים. מַטִּיפִים לִי מוּסָר..." בָּכִיתִי. "וְאַבָּא שֶׁלִּי מַכְרִיחַ אוֹתִי כָּל עֶרֶב לְהָכִין שִׁעוּרִים..."

"נוֹרָא וְאָיֹם!" אָמַר הַיָּרֵחַ, "שִׁעוּרִים? מִי צָרִיךְ שִׁעוּרִים?"

הַדְּבָרִים הַלָּלוּ הִפְלִיאוּ אוֹתִי. מִיָּמַי לֹא שָׁמַעְתִּי מְבֻגָּר הַמְדַבֵּר כָּךְ. תָּמִיד הֵם אוֹמְרִים: הֲכָנַת שִׁעוּרִים הִיא דָּבָר חָשׁוּב. כְּשֶׁהָיִיתִי אֲנִי בְּגִילֵךְ, מִיָּד כְּשֶׁבָּאתִי מִבֵּית־הַסֵּפֶר הֵכַנְתִּי שִׁעוּרִים. אוּף! כַּמָּה שָׂנֵאתִי אֶת כָּל הַדִּבּוּרִים הַלָּלוּ. אֲבָל הַיָּרֵחַ דִּבֵּר אֵלַי אַחֶרֶת. הוּא הֵבִין אוֹתִי. כַּמָּה נִפְלָא, חָשַׁבְתִּי. אִלּוּ הַיָּרֵחַ יָכוֹל הָיָה לִהְיוֹת אַבָּא שֶׁלִּי. וּבִכְלָל לֹא אִכְפַּת לִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ קָרַחַת כָּזוֹ גְּדוֹלָה וּפֶה קְצָת עָקֹם. הָיִיתִי אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ נוֹרָא, וְהוּא אוֹתִי, וְאַף פַּעַם לֹא הָיָה כּוֹעֵס עָלַי.

הַיָּרֵחַ כְּאִלּוּ קָרָא אֶת מַחְשְׁבוֹתַי. "זֶה אֶפְשָׁרִי." אָמַר לִי, "אִם אַתְּ רוֹצָה, אֶהְיֶה אֲנִי אַבָּא שֶׁלָּךְ וְהַשֶּׁמֶשׁ תִּהְיֶה אִמָּא שֶׁלָּךְ."

"בֶּאֱמֶת?" הִתְלַהַבְתִּי, "אֲבָל אַתָּה כָּל־כָּךְ רָחוֹק וַאֲנִי כָּאן, אָז אֵיךְ?"

"אֵין בְּעָיוֹת," חִיֵּךְ אֵלַי הַיָּרֵחַ אֶת חִיּוּכוֹ הַטּוֹב, "בְּדִיּוּק בְּעוֹד עֶשֶׂר דַּקּוֹת תֵּצֵא מִן הַתַּחֲנָה הַסּוֹפִית הַחֲלָלִית וְתַסִּיעַ לַשָּׁמַיִם אֶת כָּל הַיְלָדִים שֶׁאֵינָם מְרֻצִּים בַּבַּיִת, הַיְלָדִים הַנִּרְגָּזִים. אַתְּ יְכוֹלָה לְהִצְטָרֵף, אִם אַתְּ רוֹצָה."

מוּבָן שֶׁרָצִיתִי!

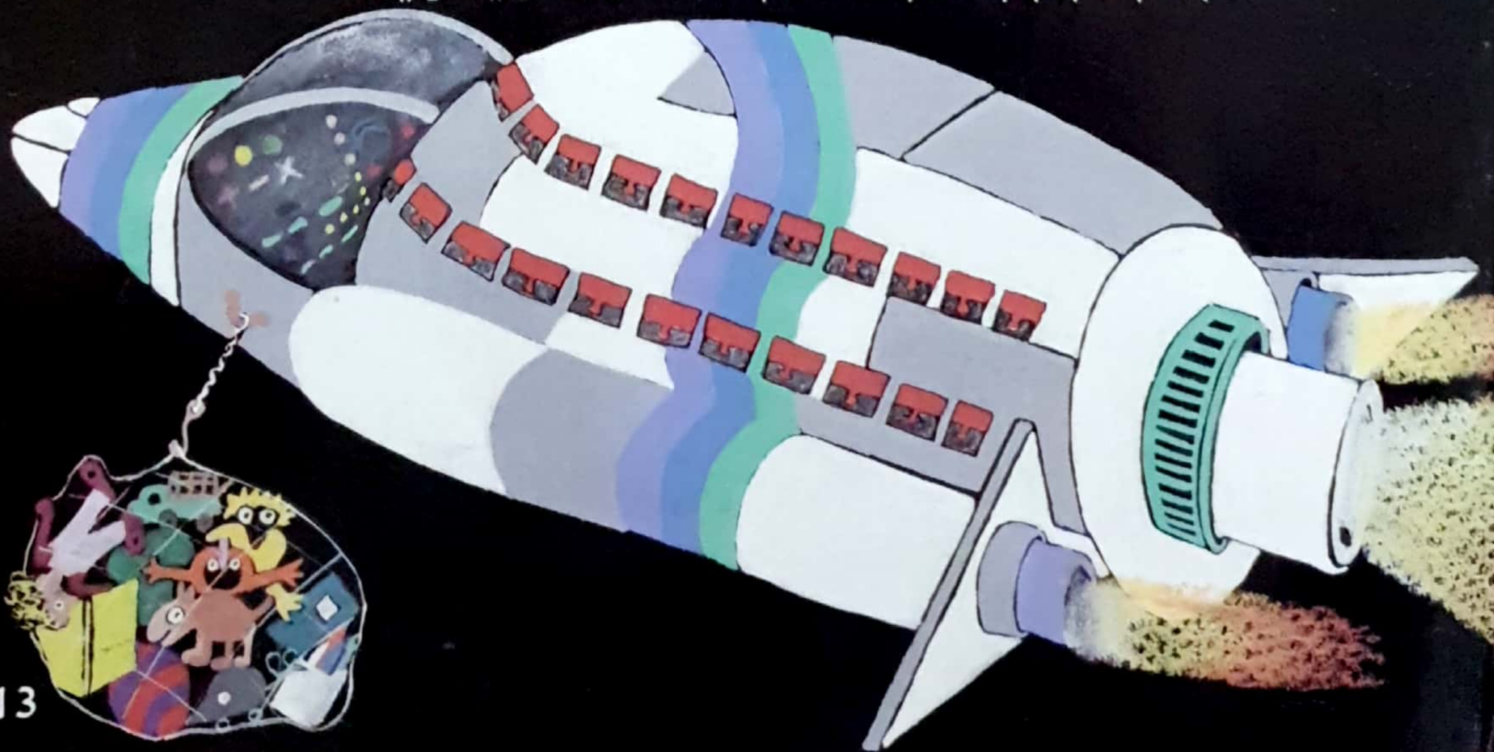
"בּוֹאִי אַחֲרַי," אָמַר הַיָּרֵחַ. הוּא שָׁט לוֹ בַּשָּׁמַיִם וַאֲנִי – אַחֲרָיו. הָלַכְתִּי וְהָלַכְתִּי עַד שֶׁהִגַּעְתִּי לְשָׂדֶה רְחַב־יָדַיִם, שָׁם רָאִיתִי יְלָדִים רַבִּים, אוּלַי חֲמִשִּׁים; כֻּלָּם נִרְגָּשִׁים וְנִסְעָרִים, וּמְסַפְּרִים עַל הַצָּרוֹת שֶׁיֵּשׁ לָהֶם בַּבַּיִת:

"כָּל יוֹם אֲנִי מֻכְרָח לִשְׁתּוֹת חָלָב!"

"נִמְאַס לִי לְצַחְצֵחַ שִׁנַּיִם בַּבֹּקֶר וּבָעֶרֶב!"
"וּלְסַדֵּר אֶת הַחֶדֶר שֶׁלִּי..."
"לָמָּה אֲנִי מֻכְרָח לִשְׁמֹעַ תָּמִיד בְּקוֹל הַהוֹרִים שֶׁלִּי וְהֵם אַף פַּעַם לֹא שׁוֹמְעִים בְּקוֹלִי?" וְעוֹד וְעוֹד. הַרְבֵּה יְלָדִים וְכֻלָּם נִרְגָּזִים.

שָׂמַחְתִּי מְאֹד שֶׁעוֹד מְעַט נָטוּס לַיָּרֵחַ וְיָקִיץ הַקֵּץ לַצָּרוֹת שֶׁלָּנוּ. שָׁם לֹא נִצְטָרֵךְ לְהָכִין שִׁעוּרִים, לֹא לָשִׂים דְּבָרִים בַּמָּקוֹם. שָׁם לֹא יִכְעֲסוּ וְלֹא יַטִּיפוּ מוּסָר. כָּכָה הִבְטִיחַ לִי הַיָּרֵחַ, וְיָדַעְתִּי שֶׁאָמְנָם כָּךְ יִהְיֶה. חִלְּקוּ לָנוּ כַּרְטִיסִים, כַּרְטִיסֵי־טִיסָה זְהוּבִים, לָבַשְׁנוּ בְּגָדִים מְיֻחָדִים. כַּיּוֹם קוֹרְאִים לָהֶם חֲלִיפוֹת־חָלָל. אָז הָיוּ אֵלֶּה, פָּשׁוּט, בִּגְדֵי־יָרֵחַ, וְהָיִינוּ מוּכָנִים לַטִּיסָה. וְאָז יָרְדָה מִן הַשָּׁמַיִם הַחֲלָלִית. כַּיּוֹם מִתְרַגְּשִׁים כֻּלָּם מִן הַחֲלָלִית שֶׁנָּחֲתָה עַל הַיָּרֵחַ; זֶה מִפְּנֵי שֶׁהֵם לֹא רָאוּ אֶת הַהִיא. כָּל־כָּךְ גְּדוֹלָה הָיְתָה – מַמָּשׁ עִיר שְׁלֵמָה. עִם מוֹשָׁבִים מְרֻפָּדִים לְכֻלָּנוּ, וְשְׁעוֹנִים מְתַקְתְּקִים וּמְנוֹעִים שׁוֹרְקִים וּמְצַפְצְפִים.

נִכְנַסְנוּ לַחֲלָלִית. יָשַׁבְנוּ וְיָצָאנוּ לַדֶּרֶךְ... מַעְלָה מַעְלָה הַמְרִיאָה וְרָחֲפָה בַּשָּׁמַיִם הַשְּׁחוֹרִים מַהֵר מַהֵר מַהֵר...

לוֹמַר לָכֶם שֶׁהַנְּסִיעָה הָיְתָה נְעִימָה? לֹא, זֶה לֹא הָיָה כָּךְ; אֲבָל לֹא בְּאַשְׁמַת הַיָּרֵחַ אוֹ הַחֲלָלִית. הַיָּרֵחַ עָשָׂה הַכֹּל כְּדֵי לְהַנְעִים לָנוּ. אֲשֵׁמִים הָיוּ הַיְלָדִים הַנִּרְגָּזִים, שֶׁלֹּא חָדְלוּ לִהְיוֹת נִרְגָּזִים וְרוֹטְנִים גַּם בַּשָּׁמַיִם. כֻּלָּם רָצוּ לָשֶׁבֶת עַל־יַד הַחַלּוֹנוֹת; אֲבָל הָיוּ הַרְבֵּה יְלָדִים וּפָחוֹת חַלּוֹנוֹת, וְעַל כֵּן נִדְחֲפוּ, רָבוּ, הִתְוַכְּחוּ, הִתְקוֹטְטוּ וְהָיָה "שָׂמֵחַ". אֲבָל כָּל זֶה הָיָה כְּאַיִן וּכְאֶפֶס לְעֻמַּת מַה שֶּׁהָיָה עַל הַיָּרֵחַ. כְּשֶׁהִגַּעְנוּ אֵלָיו הוּא הוֹסִיף לְחַיֵּךְ וְזֶה הִתְחִיל לְעַצְבֵּן אוֹתִי. הַחִיּוּךְ הַתְּמִידִי הַזֶּה שֶׁלּוֹ. מַה פִּתְאֹם חִיּוּךְ? הֲרֵי עָמוֹס הָיָה רָאוּי לְמָנָה הֲגוּנָה וְלֹא לְחִיּוּךְ; וְאִלּוּ נוּרִית הָיְתָה מְקַבֶּלֶת מַכָּה אַחַת הֲגוּנָה בַּיַּשְׁבָן שֶׁלָּהּ הִיא הָיְתָה מַפְסִיקָה אוּלַי לְיַלֵּל. אֲבָל הַיָּרֵחַ לֹא נָתַן מַכּוֹת, לֹא כָּעַס, לֹא הִטִּיף מוּסָר רַק חִיֵּךְ... הוּא הוֹסִיף לְחַיֵּךְ וְהַיְלָדִים הוֹסִיפוּ לְרַעֵשׁ, לִצְרֹחַ, לָרִיב, לְהִתְרַגֵּז. וְאֵין פֶּלֶא בַּדָּבָר. הֲרֵי הֵם יְלָדִים נִרְגָּזִים; הָיִיתִי צְרִיכָה לָדַעַת זֹאת מֵרֹאשׁ. עַל הַיָּרֵחַ הָיָה הַכֹּל צָהֹב; אֲדָמָה צְהֻבָּה, עֵצִים צְהֻבִּים, מַיִם צְהֻבִּים, פְּרָחִים צְהֻבִּים... וְזֶה הִכְאִיב נוֹרָא לָעֵינַיִם. עֵינַי כָּאֲבוּ מֵרֹב צָהֹב וְהָאָזְנַיִם מֵרֹב צְעָקוֹת וְרַעַשׁ וִילָלוֹת. לֹא שָׂבַעְתִּי נַחַת מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה. כְּלָל וּכְלָל לֹא. הַיָּרֵחַ בְּתוֹר בַּיִת לֹא נִרְאָה לִי, וְגַם אַבָּא הוּא לֹא הָיָה מֻצְלָח בְּיוֹתֵר. וְאִם חֲשַׁבְתֶּם שֶׁאִמָּא־שֶׁמֶשׁ הִיא דָּבָר טוֹב, הֲרֵי טְעִיתֶם.

הַיָּרֵחַ לֹא הָיָה אַבָּא מֻצְלָח כָּל־כָּךְ. הוּא רַק חִיֵּךְ. אֲבָל הַשֶּׁמֶשׁ בְּתוֹר אִמָּא הָיְתָה חַמָּה לִבְלִי נְשׂא. קִבַּלְתִּי כְּוִיּוֹת מִכָּל לִטּוּף שֶׁלָּהּ.

קָשֶׁה לִי לְתָאֵר לָכֶם מַה שֶּׁהָיָה שָׁם,
עַל הַיָּרֵחַ, וְכַמָּה קָשֶׁה הָיָה לִי. הִתְחַלְתִּי לְהִתְגַּעְגֵּעַ הַבַּיְתָה: לְאַבָּא, שֶׁהוּא אַבָּא וְלֹא יָרֵחַ; אֲפִילוּ שֶׁהוּא כּוֹעֵס לִפְעָמִים. וּמָה בְּכָךְ? זֶה יוֹתֵר טוֹב מֵחִיּוּךְ תְּמִידִי שֶׁכָּזֶה... הִתְחַלְתִּי לְהִתְגַּעְגֵּעַ לְאִמָּא. שֶׁהִיא רַק אִמָּא וְלֹא שֶׁמֶשׁ. וּבְעִקָּר הִתְגַּעְגַּעְתִּי לַאֲחוֹתִי. אָחוֹת אַחַת! כָּאן הָיוּ לִי חֲמִשִּׁים אַחִים וַאֲחָיוֹת. וְכֻלָּם מְפֻנָּקִים, נִרְגָּזִים, צַרְחָנִיִּים. הֵם תָּמִיד רָצוּ מַה שֶּׁהָיָה לִי, צָחֲקוּ לְכָל אֶחָד, לָעֲגוּ, הִכּוּ, הֵצִיקוּ. חֲמִשִּׁים רַגְזָנִים תַּחַת גַּג אֶחָד.
הֲיְכוֹלִים אַתֶּם לְתָאֵר לְעַצְמְכֶם דָּבָר שֶׁכָּזֶה?
דַּי. נִמְאַס לִי. הֶחְלַטְתִּי לַחֲזֹר הַבַּיְתָה.
בַּחֲלָלִית הַחוֹזֶרֶת הָרִאשׁוֹנָה יָרַדְתִּי. לֹא הָיִיתִי לְבַדִּי. הָיוּ אִתִּי עוֹד כַּמָּה יְלָדִים וִילָדוֹת שֶׁהֶחְלִיטוּ כָּמוֹנִי כִּי הֲכִי טוֹב בַּבַּיִת. שׁוּב רִחַפְנוּ בְּשָׁמַיִם שְׁחוֹרִים, טַסְנוּ בֵּין כּוֹכָבִים מְנַצְנְצִים. עֲנָנִים נוֹפְפוּ לְשָׁלוֹם בְּשָׁעָה שֶׁיָּרַדְנוּ לְמַטָּה, עַד שֶׁנָּחַתְנוּ בְּשָׁלוֹם.
לֹא סִפַּרְתִּי לְהוֹרַי שֶׁבָּרַחְתִּי מֵהֶם לַיָּרֵחַ. רַק זֶה עוֹד הָיָה חָסֵר לִי. דַּי הָיָה לִי בְּכָךְ שֶׁקִּבַּלְתִּי מָנָה הֲגוּנָה עַל שֶׁיָּצָאתִי מֵהַבַּיִת בְּלִי לְהַגִּיד מִלָּה. כַּמּוּבָן שֶׁאָמַרְתִּי מַשֶּׁהוּ, אֲבָל הֵם הָיוּ עֲסוּקִים מִכְּדֵי לְהַקְשִׁיב לִי. שׁוּב כָּעֲסוּ עָלַי מְאֹד: "כָּכָה עוֹשִׂים? יוֹצְאִים מֵהַבַּיִת וְשׁוֹכְבִים לִישֹׁן עַל סַפְסָל בַּשְּׂדֵרָה? מַה זֶּה, אֵין לָךְ בַּיִת? אֵין לָךְ הוֹרִים? כָּכָה עוֹשָׂה יַלְדָּה גְּדוֹלָה?"
הֶחְלַטְתִּי לֹא לְהִתְוַכֵּחַ אִתָּם. נָכוֹן, נִמְנַמְתִּי עַל הַסַּפְסָל, שָׁם יָרַדְתִּי מִן הַחֲלָלִית. זוֹ הָיְתָה הַתַּחֲנָה הַקְּרוֹבָה שֶׁלָּהּ לַבַּיִת שֶׁלִּי. כְּשֶׁיָּרַדְתִּי הִרְגַּשְׁתִּי שֶׁאֲנִי כָּל־כָּךְ עֲיֵפָה, עַד שֶׁהֶחְלַטְתִּי לָנוּחַ קְצָת לִפְנֵי שֶׁאֶכָּנֵס הַבַּיְתָה — וְנִרְדַּמְתִּי.

זֶה יָכוֹל לִקְרוֹת לְכָל אֶחָד, בְּעִקָּר אַחֲרֵי דֶּרֶךְ אֲרֻכָּה כָּל־כָּךְ מִן הַיָּרֵחַ עַד הַסַּפְסָל בַּשְּׂדֵרָה. וּבְעִקָּר שֶׁבַּלֵּילוֹת הָאַחֲרוֹנִים לֹא יָכֹלְתִּי לְהֵרָדֵם, מִפְּנֵי שֶׁהַיְלָדִים שֶׁעַל הַיָּרֵחַ צָעֲקוּ גַּם בַּלֵּילוֹת וְהִפְרִיעוּ לִישׁוֹן. וּבִכְלָל, מִי יָכוֹל לִישׁוֹן בְּלַיְלָה צָהֹב וּמְסַנְוֵר כָּל־כָּךְ? אֲבָל הֶחְלַטְתִּי לֹא לְסַפֵּר לָהֶם עַל כָּךְ. הֵם לֹא הָיוּ מַאֲמִינִים לִי וְאוֹמְרִים שֶׁחָלַמְתִּי חֲלוֹם, וְעוֹד חֲלוֹם מַצְחִיק וְטִפְּשִׁי כָּזֶה...

חָזַרְתִּי אִתָּם הַבַּיְתָה וְשָׁכַבְתִּי שׁוֹתֶקֶת בַּמִּטָּה הַלְּבָנָה שֶׁלִּי. שָׂמַחְתִּי שֶׁאֲנִי בַּבַּיִת וְלֹא עַל הַיָּרֵחַ. עַכְשָׁיו יָדַעְתִּי: אֵין מָקוֹם טוֹב יוֹתֵר מִן הַבַּיִת.

כָּל זֶה קָרָה מִזְּמַן, וְאוּלַי לֹא הָיִיתִי נִזְכֶּרֶת בַּהַרְפַּתְקָה הַזֹּאת. הֲרֵי שָׁנִים רַבּוֹת עָבְרוּ מֵאָז. אַךְ פִּתְאֹם תָּקְפָה הִתְרַגְּשׁוּת גְּדוֹלָה אֶת הָעוֹלָם בִּגְלַל הַנְּחִיתָה עַל הַיָּרֵחַ. הַרְבֵּה לִפְנֵי טַיָּסֵי הֶחָלָל. טַסְתִּי הָלוֹךְ וָחֲזוֹר בַּחֲלָלִית גְּדוֹלָה וְהָיִיתִי לְבוּשָׁה בַּחֲלִיפַת־חָלָל, וְהָיְתָה לִי אֲפִילוּ קַסְדָּה עַל הָרֹאשׁ. בֶּאֱמֶת! הָיִיתִי עַל הַיָּרֵחַ. אָכַלְתִּי אֹכֶל יְרֵחִי וְשָׁתִיתִי מַיִם צְהֻבִּים. יָרַדְתִּי שָׁם בְּכָל הַמַּכְתְּשִׁים וְטִפַּסְתִּי עַל מִדְרוֹנוֹת. פַּעַם. מִזְּמַן...

נַסּוּ לִשְׁאֹל אֶת הוֹרֵיכֶם. אוּלַי מִישֶׁהוּ מֵהֶם הָיָה אָז בֵּין הַיְלָדִים הַנִּרְגָּזִים עַל הַיָּרֵחַ. אִם כִּי יִתָּכֵן שֶׁהֵם שָׁכְחוּ, אוֹ אוּלַי פָּשׁוּט לֹא יִרְצוּ לְסַפֵּר לָכֶם עַל כָּךְ, מִפְּנֵי שֶׁאֵין זֶה נָעִים לְהוֹדוֹת שֶׁפַּעַם, בְּיַלְדוּתָם הָיוּ גַּם הֵם מַרְגִּיזִים.

אֲבָל זוֹהִי אֱמֶת: בְּיַלְדוּתִי הָיִיתִי גַּם אֲנִי לִפְעָמִים טוֹבָה וְלִפְעָמִים רָעָה, בְּדִיּוּק כְּמוֹ כָּל אֶחָד מִכֶּם. וְאָז, בְּאוֹתָם יָמִים, הָיִיתִי עַל הַיָּרֵחַ.

וְהַאִם זֶה קָרָה בֶּאֱמֶת?

עַל כָּךְ תַּחְלִיטוּ בְּעַצְמְכֶם.

לֹא יְאֻמַּן כִּי יְסֻפַּר

מֵאֵת: ע. הִלֵּל

מִי רָאָה עִפָּרוֹן
בְּעַצְמוֹ עַל נְיָר מְקַשְׁקֵשׁ?
וַחֲמוֹרוֹן
מִי רָאָה,
עִם זְנָבוֹת אַרְבָּעָה
וְאָזְנַיִם שֵׁשׁ?

וּמִי רָאָה גָּמָל לֵץ
נָח עַל עַרְסָל
בֵּין עֵץ לְעֵץ?
בְּעַיִן אַחַת קוֹרֵץ וּמְמַצְמֵץ
וְסִכָּרִיָּה עַל מַקֵּל מוֹצֵץ.

מִי רָאָה בֶּרֶז שׁוֹתֶה מִסֵּפֶל מַיִם,
וְגֶשֶׁם עוֹלֶה מִן הָאָרֶץ לַשָּׁמַיִם?
מוּזָר מוּזָר, —
לֹא יְאֻמַּן כִּי יְסֻפַּר,
אַךְ אֲנִי — הַפְּלֵא וָפֶלֶא ——
רָאֹה רָאִיתִי אֶת כָּל אֵלֶּה!

וּמִי רָאָה
שְׁתֵּי נַעֲלַיִם
אָצוֹת וּמְקַפְּצוֹת בְּלִי רַגְלַיִם —
זוֹ לְתֵל־אָבִיב
וְזוֹ לִירוּשָׁלַיִם.

וְשָׁפָן קָטָן
עַל זְנָבוֹ שֶׁלּוֹ מְטַפֵּס
מַגִּיעַ לֶעָנָן,
וּמַהֵר,
מַהֵר
חוֹזֵר,
כִּי מְעֻנָּן!

ומִי רָאָה כּוֹכָב
מִשְּׁבִיל הֶחָלָב
שׁוֹתֶה בְּקַשׁ
תֵּה עִם חָלָב?
וַאֲבַטִּיחַ בָּרַדְיוֹ שָׁר
וּמְקָרֵר לוֹבֵשׁ מְעִיל כִּי קַר!

מוּזָר מוּזָר,
לֹא יְאֻמַּן כִּי יְסֻפַּר,
אֲבָל אֲנִי — הַפְּלֵא וָפֶלֶא —
רָאֹה רָאִיתִי אֶת כָּל אֵלֶּה!

וּמִי רָאָה
וּמִי שָׁמַע
שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ אוֹמֶרֶת לָאֲדָמָה:
אֲדָמָה אֲדָמָה!
וּמְשִׁיבָה הָאֲדָמָה:
מָה! מָה!

סַבָּא חוֹלֵם חֲלוֹמוֹת לְאִילָן

מֵאֵת שׁוּלַמִּית מְגִידוֹ

סַבָּאִים רַבִּים מְסַפְּרִים לַנְּכָדִים שֶׁלָּהֶם אַךְ סַבָּא שֶׁל אִילָן הוּא... הוּא חוֹלֵם חֲלוֹמוֹת לְאִילָן! – חֲלוֹמוֹת יָפִים, חֲלוֹמוֹת צִבְעוֹנִיִּים, וְלִפְעָמִים אֲפִילוּ חֲלוֹמוֹת מַצְחִיקִים. סַבָּא חוֹלֵם בַּלֵּילוֹת וּבִשְׁעוֹת הַיּוֹם הוּא מְסַפֵּר אוֹתָם אַחַר־כָּךְ לְנֶכְדּוֹ אִילָן.

הִנֵּה מֶה חָלַם סַבָּא לְאִילָן בְּלֵיל אֶמֶשׁ. שְׁנֵי חֲלוֹמוֹת בְּלַיְלָה אֶחָד:

הָאִישׁ הַמּוּזָר שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ קַר

מֵאֵת שׁוּלַמִּית מְגִידוֹ

סַבָּא חָלַם לְאִילָנִי חֲלוֹם
עַל אִישׁ נוֹרָא מוּזָר,
שֶׁהָיָה מִתְהַלֵּךְ בָּרְחוֹב עָרוֹם
וּבִכְלָל לֹא הָיָה לוֹ קַר

גֶּשֶׁם יָרַד וְהִרְטִיב אֶת כֻּלָּם
רַק בָּאִישׁ הַהוּא לֹא נָגַע:
כִּי הָאִישׁ הִתְהַלֵּךְ עָרוֹם, אוּלָם
הָיְתָה לוֹ מִטְרִיָּה...

הָיָה מַצְחִיק מְאֹד לִרְאוֹת
אֵיךְ שֶׁהָאִישׁ הוֹלֵךְ,
רוֹקֵד עַל קְצוֹת הַבְּהוֹנוֹת,
שֶׁלֹּא לְהִתְלַכְלֵךְ...

וְכָל הָאֲנָשִׁים בָּרְחוֹב
וְגַם הַיְלָדִים
רָצוּ לָדַעַת מַה לַּחְשֹׁב:
מַה יֵּשׁ, אֵין לוֹ בְּגָדִים?

סַבָּא עָבַר וְרָאָה אֶת הָאִישׁ
וּבֶגֶד אֵין עָלָיו,
וּבְלִי לְהַסֵּס הוּא חָצָה אֶת הַכְּבִישׁ
כְּדֵי לָתֵת לוֹ אֶת בְּגָדָיו.

הוּא רַק פָּשַׁט, רַק הֵסִיר אֶת הַחֻלְצָה,
וּכְבָר הוּא הִתְעוֹרֵר...
אָז אִילָנִי, תַּגִּיד, מַה דַּעְתְּךָ?
רַק חֻלְצָה, אוֹ – לָתֵת יוֹתֵר?

הָעֲנָק הָעוֹלֵב שֶׁגָּנַב אֶת הַלֵּב

מֵאֵת שׁוּלַמִית מְגִידוֹ

סַבָּא יָצָא לְטַיֵּל בַּחֻרְשָׁה
עֵינָיו עַל צַמְּרוֹת הָעֵצִים.
"זֶה מַפְלִיא", הוּא חָשַׁב, "הֵם כָּל־כָּךְ גְּבֹהִים,
רַק אֶתְמוֹל עוֹד הָיוּ עֲצִיצִים..."

הוּא קְצָת טִיֵּל וּכְבָר לַיְלָה יָרַד
וְהֶחְשִׁיךְ לוֹ אֶת כָּל הַחֲלוֹם.
וּלְפֶתַע פִּתְאֹם לִקְרָאתוֹ צָעַד
עֲנָק נוֹרָא וְאָיֹם...

סַבָּא אָמַר לוֹ: "שָׁלוֹם" אַךְ לַשָּׁוְא:
הָעֲנָק לֹא עָנָה לוֹ כְּלָל.
רַק אֶת יָדוֹ אֶל לֵב סַבָּא שָׁלַח
וְלָקַח אוֹתוֹ שָׁלָל.

הַלֵּב בְּיָדוֹ, הָעֲנָק לְאִטּוֹ,
הִסְתּוֹבֵב וְהָלַךְ, הַחַמְסָן;
פָּשׁוּט נִכְנַס בְּגֶזַע שֶׁל עֵץ
וְסָגַר אֶת הָרֻכְסָן...

סַבָּא הִכָּה עַל הָעֵץ בָּאֶגְרוֹף
וְצָעַק: "שְׁמַע! תַּחְזִיר אֶת הַלֵּב!
הַלֵּב הוּא שֶׁלִּי וְאֵין לִי אַחֵר!
בֶּאֱמֶת, מָה אַתָּה חוֹשֵׁב?"

עָצוּב נוֹרָא הוּא עָמַד בַּחֲרָשָׁה
אַחַר־כָּךְ הִתְיַשֵּׁב;
הוּא לֹא רָצָה לָשׁוּב הַבַּיְתָה
עִם גּוּף שֶׁאֵין בּוֹ לֵב.

פִּתְאֹם הוּא הִמְצִיא רַעְיוֹן נֶהְדָּר,
כִּי לְסַבָּא יֵשׁ דִּמְיוֹן;
וּבַמָּקוֹם שֶׁבּוֹ הָיָה הַלֵּב
הוּא הִטְמִין אֶת הַשָּׁעוֹן!

"מְעַנְיֵן", הוּא חָשַׁב, "זֶה דּוֹפֵק כְּמוֹ לֵב,
כִּמְעַט שֶׁאֵין הֶבְדֵּל!"
אַךְ דַּוְקָא בְּאוֹתוֹ הָרֶגַע מַמָּשׁ –
הַשָּׁעוֹן הַמְעוֹרֵר צִלְצֵל...

״קָפֶה שֶׁל יְלָדִים״

נַעֲמָה מְטַיֶּלֶת עִם אָבִיהָ בְּשָׁעָה שֶׁל עֶרֶב וְאוֹמֶרֶת:
״אַתָּה יוֹדֵעַ, אַבָּא? הַיּוֹם הוּא כְּמוֹ חָלָב.״
״וְהַלַּיְלָה?״ שׁוֹאֵל הָאָב.
״קָפֶה!״ עוֹנָה נַעֲמָה.
״וּמָה עַכְשָׁיו?״ מְבַקֵּשׁ הָאָב לָדַעַת, וְנַעֲמָה עוֹנָה:
״קָפֶה שֶׁל יְלָדִים״.

סִפּוּר לִפְנֵי הַשֵּׁנָה

מֵאֵת דְּבוֹרָה עֹמֶר

כָּל לַיְלָה, לִפְנֵי הַשֵּׁנָה, מְבַקֵּשׁ לִיאוֹר מֵאִמָּא שֶׁתָּשִׁיר לוֹ שִׁיר אֶחָד קָטָן וּתְסַפֵּר לוֹ סִפּוּר וְעוֹד אֶחָד וְעוֹד וְעוֹד... וּלְבַסּוֹף לְמָנָה אַחֲרוֹנָה וּמְתוּקָה הוּא מְבַקֵּשׁ כַּמּוּבָן אֶת הַסִּפּוּר שֶׁלּוֹ. זֶהוּ סִפּוּר שֶׁלִּיאוֹר אוֹהֵב מִכָּל הַסִּפּוּרִים וְרוֹצֶה לִשְׁמֹעַ אוֹתוֹ שׁוּב וְשׁוּב וְשׁוּב. וְכָךְ מְסַפֶּרֶת אִמָּא לְלִיאוֹר:

פַּעַם אַחַת הָיָה בַּיִת וּבוֹ שְׁלֹשָׁה חֲדָרִים. בְּחֶדֶר אֶחָד הָיוּ רַדְיוֹ וְטֶלֶוִיזְיָה וּסְפָרִים, שָׁטִיחַ סַפָּה וְכֻרְסָאוֹת, בַּחֶדֶר הַשֵּׁנִי הָיוּ מִטָּה גְּדוֹלָה וַאֲרוֹן. וּבַחֶדֶר הַשְּׁלִישִׁי? הַחֶדֶר הַשְּׁלִישִׁי הָיָה רֵיק וְסָגוּר. מִי גָּר בַּבַּיִת הַזֶּה? גָּרוּ בּוֹ מִיכַל וְדָוִד. וְלָמָּה הָיָה הַחֶדֶר הַשְּׁלִישִׁי בְּבֵיתָם רֵיק וְסָגוּר? זֶה מִפְּנֵי שֶׁהָיָה זֶה חֲדַר הַיְלָדִים וּלְמִיכַל וְדָוִד לֹא הָיוּ יְלָדִים. הָיָה לָהֶם כֶּלֶב קָטָן מוּקִי שְׁמוֹ. וְהֵם אָהֲבוּ אוֹתוֹ מְאֹד. וְגַם חֲתוּלָה מִיצִי הָיְתָה לָהֶם שְׂעִירָה וְרַכָּה אֲבָל יֶלֶד לֹא הָיָה לָהֶם. וְהֵם רָצוּ מְאֹד מְאֹד בְּיֶלֶד.

אֲבָל אֵיפֹה מַשִּׂיגִים יֶלֶד? אִי אֶפְשָׁר לִקְנוֹת אוֹתוֹ בַּחֲנוּת כְּמוֹ לֶחֶם, נָכוֹן? אִי אֶפְשָׁר לִמְצֹא יֶלֶד עַל הַדֶּשֶׁא כְּמוֹ כַּדּוּר, נָכוֹן?

יְלָדִים נוֹלָדִים לַהוֹרִים שֶׁלָּהֶם. אֲבָל לְמִיכַל וְדָוִד לֹא נוֹלַד יֶלֶד וְהֵם הָיוּ עֲצוּבִים.

פַּעַם אַחַת רָאֲתָה מִיכַל בַּגַּן אִשָּׁה עִם הַרְבֵּה יְלָדִים, שָׁאֲלָה מִיכַל אֶת הָאִשָּׁה:

"אוּלַי תַּסְכִּימִי לָתֵת לִי יֶלֶד אֶחָד, לָךְ יֵשׁ כָּל כָּךְ הַרְבֵּה וְלִי אֵין אַף אֶחָד".

"אֲנִי מִצְטַעֶרֶת", עָנְתָה לָהּ הַגַּנֶּנֶת, "כָּל יֶלֶד שַׁיָּךְ לַהוֹרִים שֶׁלּוֹ, אֵינִי יְכוֹלָה לָתֵת לָךְ אַף אֶחָד".

הָיְתָה מִיכַל עֲצוּבָה מְאֹד. וְהִמְשִׁיכָה לְחַפֵּשׂ. חִפְּשָׂה בְּכָל מָקוֹם וְלֹא מָצְאָה יֶלֶד אוֹ יַלְדָּה. לָכֵן הָיְתָה הוֹלֶכֶת יוֹם יוֹם אֶל הַשְּׂדֵרָה וּמִתְבּוֹנֶנֶת בַּגַּנֶּנֶת עִם הַיְלָדִים. יוֹם אֶחָד אָמְרָה לָהּ הַגַּנֶּנֶת:

"אַתְּ יוֹדַעַת, שָׁמַעְתִּי שֶׁיֵּשׁ בָּעִיר הַגְּדוֹלָה בַּיִת שֶׁבּוֹ גָּרִים יְלָדִים שֶׁהַהוֹרִים שֶׁלָּהֶם לֹא יְכוֹלִים לְטַפֵּל בָּהֶם, אוּלַי כְּדַאי לָךְ לָגֶשֶׁת לְשָׁם וּלְבַקֵּשׁ שֶׁיִּתְּנוּ לָךְ יֶלֶד אֶחָד".

"תּוֹדָה רַבָּה", אָמְרָה מִיכַל, "אֲנִי חוֹשֶׁבֶת שֶׁבֶּאֱמֶת כָּךְ אֶעֱשֶׂה".

כָּתְבוּ מִיכַל וְדָוִד מִכְתָּב, שָׁלְחוּ אוֹתוֹ אֶל בֵּית הַיְלָדִים וּבִקְּשׁוּ תִּינוֹק.

אַחֲרֵי שָׁבוּעַ קִבְּלוּ תְּשׁוּבָה, וּבָהּ הִבְטִיחוּ לָהֶם, שֶׁאִם יַגִּיעַ לְבֵית־הַיְלָדִים תִּינוֹק בְּלִי הוֹרִים יוֹדִיעוּ לָהֶם. יֵשׁ לְחַכּוֹת בְּסַבְלָנוּת. כָּךְ כָּתְבוּ בַּמִּכְתָּב.

חִכּוּ מִיכַל וְדָוִד יוֹם, חִכּוּ יוֹמַיִם, שְׁלֹשָׁה, עָבַר שָׁבוּעַ שָׁלֵם. הֵם קָנוּ לַתִּינוֹק הֶחָדָשׁ מִטָּה יָפָה, אָרוֹן, צַעֲצוּעִים וַעֲגָלָה לְטִיּוּל. הַכֹּל הָיָה מוּכָן, אֲבָל הַיֶּלֶד עֲדַיִן לֹא הִגִּיעַ. קָשֶׁה הָיָה לְמִיכַל וְדָוִד לְחַכּוֹת. קָשֶׁה מְאֹד.

כָּךְ עָבְרוּ הַרְבֵּה יָמִים עַד שֶׁ... יוֹם אֶחָד צִלְצֵל פִּתְאֹם הַטֶּלֶפוֹן בַּבַּיִת בִּשְׁעַת הַצָּהֳרַיִם. וְהִנֵּה מוֹדִיעִים לְמִיכַל וְדָוִד שֶׁהִגִּיעַ אֶל הַבַּיִת הַגָּדוֹל תִּינוֹק שֶׁאִמָּא שֶׁלּוֹ חוֹלָה וְלֹא יְכוֹלָה לְטַפֵּל בּוֹ, וּלְאַבָּא קָשֶׁה מְאֹד לְגַדֵּל תִּינוֹק בְּלִי אִמָּא. הַאִם מִיכַל וְדָוִד רוֹצִים בַּתִּינוֹק הַזֶּה?! כַּמּוּבָן שֶׁהֵם רָצוּ. וְעוֹד אֵיךְ!

מִיָּד יָצְאוּ לַדֶּרֶךְ. נָסְעוּ דֶּרֶךְ אֲרֻכָּה בִּכְבִישׁ אָרֹךְ אָרֹךְ עַד שֶׁהִגִּיעוּ אֶל בֵּית־הַיְלָדִים, וְשָׁם בְּחֶדֶר גָּדוֹל, שָׁכַב בַּמִּטָּה הַתִּינוֹק הֶחָדָשׁ שֶׁלָּהֶם.

"כַּמָּה הוּא יָפֶה, כַּמָּה מָתוֹק". הִתְרַגְּשׁוּ מִיכַל וְדָוִד שֶׁעַכְשָׁיו כְּבָר הָיוּ אַבָּא וְאִמָּא.

לָקְחוּ מִיכַל וְדָוִד אֶת הַתִּינוֹק הַקָּטָן וְחָזְרוּ אִתּוֹ הַבַּיְתָה. וּבַבַּיִת שִׂמְחָה רַבָּה.

"אֵיזֶה מֹתֶק שֶׁל תִּינוֹק!" הִתְפַּעֲלָה סַבְתָּא.

"הַנֶּכֶד שֶׁלָּנוּ!" שָׂמַח סַבָּא.

"הַב הַב!" נָבַח מוּקִי מִשִּׂמְחָה כְּמוֹ רָצָה לְהַגִּיד: "זֶה יִהְיֶה הַתִּינוֹק הַקָּטָן שֶׁלָּנוּ!"

וּמִיצִי יִלְלָה: "מְיָאאאווו מְיָאווו", כְּמוֹ בִּקְשָׁה לְסַפֵּר: "יִהְיֶה לְךָ כָּאן טוֹב, תִּינוֹק קָטָן. מִיכַל וְדָוִד הֵם אֲנָשִׁים טוֹבִים מְאֹד".

הִכְנִיסוּ אַבָּא וְאִמָּא אֶת הַתִּינוֹק הַקָּטָן אֶל הַחֶדֶר שֶׁהֱכִינוּ לוֹ. חֶדֶר יָפֶה מְאֹד הָיָה זֶה. מִטָּה עִם סָדִין וְעָלָיו פְּרָחִים בְּכָל הַצְּבָעִים. עַל הַקִּירוֹת תְּמוּנוֹת יָפוֹת. בַּפִּנָּה עֶגְלַת טִיּוּל חֲדָשָׁה, מְיֻחֶדֶת לַתִּינוֹק הַקָּטָן. שָׁכַב הַתִּינוֹק בַּמִּטָּה שֶׁלּוֹ, מְכֻסֶּה בִּשְׂמִיכַת הַצֶּמֶר הַתְּכֻלָּה, הָרַכָּה, וְחִיֵּךְ בְּשִׂמְחָה.

חִיְּכוּ גַּם אַבָּא וְאִמָּא אֶל הַתִּינוֹק, וְהָיוּ גַּם הֵם שְׂמֵחִים מְאֹד, שֶׁיֵּשׁ לָהֶם כְּבָר יֶלֶד. תִּינוֹק, שֶׁהוּא כֻּלּוֹ שֶׁלָּהֶם. חָמוּד וּמָתוֹק. תִּינוֹק שֶׁהֵבִיא אֶל הַבַּיִת הַרְבֵּה הַרְבֵּה אוֹר, לָכֵן קָרְאוּ לוֹ...

"לִיאוֹר!" קָפַץ לִיאוֹר בְּהִתְרַגְּשׁוּת. "זֶה אֲנִי, נָכוֹן?! זֶה הַסִּפּוּר עָלַי, נָכוֹן אִמָּא?!"

"כֵּן", עוֹנָה אִמָּא, "זֶה הַסִּפּוּר עָלֶיךָ וְעַכְשָׁיו לִיאוֹר נְכַבֶּה אֶת הַחַשְׁמַל וְ..."

אֲבָל לִיאוֹר עֲדַיִן אֵינוֹ מוּכָן לִשְׁנָה, יֵשׁ לוֹ עוֹד שְׁאֵלָה:

"אָז תַּגִּידִי, אִמָּא, נָכוֹן שֶׁאֲנִי יֶלֶד לֹא מֵהַבֶּטֶן שֶׁלָּךְ, כְּמוֹ שֶׁאַלּוֹן הָיָה בַּבֶּטֶן שֶׁל דּוֹדָה רִנָּה?!"

"אַתָּה יֶלֶד שֶׁל הַלֵּב שֶׁלִּי", מְחַיֶּכֶת אִמָּא, "וְעַכְשָׁיו יֶלֶד שֶׁל הַלֵּב שֶׁל אִמָּא. לַיְלָה טוֹב..."

"רַק עוֹד פַּעַם אַחַת סַפְּרִי לִי אֶת הַסִּפּוּר עָלַי", מְבַקֵּשׁ לִיאוֹר, "פַּעַם אַחֲרוֹנָה וְדַי!"

"מַבְטִיחַ לִיאוֹר?!"

"כֵּן, כֵּן, לֹא אֲבַקֵּשׁ יוֹתֵר עַד מָחָר. אֵרָדֵם אַחַת וּשְׁתַּיִם. פַּעַם אַחֲרוֹנָה וְדַי וְדַי!"

אִמָּא יוֹשֶׁבֶת לְיַד לִיאוֹר, מְלַטֶּפֶת אֶת שַׂעֲרוֹתָיו הַמְּתֻלְתָּלוֹת וּמַתְחִילָה לְסַפֵּר שׁוּב מֵהַתְחָלָה.

"פַּעַם אַחַת הָיָה בַּיִת וּבוֹ שְׁלֹשָׁה חֲדָרִים, בְּחֶדֶר אֶחָד הָיָה רַדְיוֹ וְטֶלֶוִיזְיָה וּסְפָרִים וְ..."

עֵינָיו שֶׁל לִיאוֹר נֶעֱצָמוֹת וְהוּא נִרְדָּם.

חִידַת הַגַּמָּדִים בַּלֵּילוֹת בַּאֲסַם הַתְּבוּאוֹת

מֵאֵת יוֹבָב כַּץ

הַכֹּל יָכוֹל לִקְרוֹת
בַּאֲסַם הַתְּבוּאוֹת;
הוּא כְּמוֹ בָּאַגָּדוֹת,
אֲסַם הַתְּבוּאוֹת.

עָגֹל וְגָדוֹל, מָלֵא בִּצְלָלִים.
עֲרֵמוֹת שֶׁל שַׂקִּים... כּוֹכִים אֲפֵלִים...
גְּרוּטָאוֹת מֻטָּלוֹת... קוּרֵי עַכָּבִישׁ...
סִילוֹן דַּק שֶׁל אוֹר
מִסֶּדֶק אוֹ חוֹר
שֶׁנִּרְאֶה כְּמוֹ כְּבִישׁ –
בּוֹ הֲמוֹן פֵּרוּרִים
שָׁטִים וְטָסִים, עוֹלִים וְצוֹנְחִים...
וְשֶׁקֶט גָּדוֹל... מָלֵא רְחוּשִׁים,
כְּמוֹ צִחְקוּקִים אוֹ אוּלַי לַחְשׁוּשִׁים
גַּם תִּנְשֶׁמֶת זְקֵנָה
שֶׁתָּמִיד יְשֵׁנָה
וְחָתוּל בַּפִּנָּה...

הַכֹּל יָכוֹל לִקְרוֹת
בַּאֲסַם הַתְּבוּאוֹת.

מִי סִפֵּר לַיְלָדִים? לֹא יוֹדְעִים!
אַךְ כֻּלָּם מִתְלַחֲשִׁים:
יֵשׁ בַּאֲסַם הַתְּבוּאוֹת גַּמָּדִים!

כָּל הַיּוֹם הֵם מִתְחַבְּאִים
בַּכּוּכִים הַמוּצָלִים,
אֲבָל בַּחֲצוֹת יוֹצְאִים, בַּחֲצוֹת מִשְׁתּוֹלְלִים.
אוּלַי הֵם טוֹבִים?
אוּלַי הֵם רָעִים?
אוּלַי חֲמוּדִים?
אוּלַי מַפְחִידִים?
אוּלַי, אוּלַי, אוּלַי, אֶפְשָׁר לְהִשְׁתַּגֵּעַ!
מִי יוֹדֵעַ?

חֲצוֹת זֶה כָּל־כָּךְ מְאֻחָר,
הַהוֹרִים לֹא מַרְשִׁים, וְחֹשֶׁךְ בַּכְּפָר.
חֹשֶׁךְ מַפְחִיד וָזָר...
אִי אֶפְשָׁר!

כָּךְ אוּלַי כָּל חֲצוֹת... כָּל חֲצוֹת
בַּאֲסַם הַתְּבוּאוֹת —
גַּמָּדִים עוֹשִׂים שָׂמֵחַ
לְאוֹרוֹ שֶׁל הַיָּרֵחַ...

כֵּן אוֹ לֹא?.. אוּלַי? חִידָה
מְסַקְרֶנֶת, מַפְחִידָה.

אַךְ אִם כֵּן, אִמְרוּ אַתֶּם:
אֵיךְ אֶפְשָׁר לִישׁוֹן בְּשֶׁקֶט?
אֵיךְ הֱיִיתֶם נוֹהֲגִים
כֵּן לָגֶשֶׁת? לֹא לָגֶשֶׁת?

לַיְלָה אֶחָד, לִפְנֵי שְׁבוּעַיִם,
הַמֶּתַח הִרְקִיעַ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם.

גִּידִי הַגִּ'ינְגִ'י, פִּרְחָח מְדֻפְלָּם
בְּאֶמְצַע הַלַּיְלָה הֵעִיר אֶת כֻּלָּם
וְהִכְרִיז: "לָאָסָם! אֲנִי לָאָסָם"
"מִי מִצְטָרֵף אֵלַי —
שֶׁיֵּלֵךְ אַחֲרַי!"

הִתְפָּרְצוּ כֻּלָּם בְּיַחַד,
מִי שֶׁנֶּגֶד מִי שֶׁבְּעַד.
אֵיזוֹ הִתְרַגְּשׁוּת הָיְתָה שָׁם —
לֹא הָיְתָה כָּזֹאת אַף פַּעַם!

אֲבָל צָעֲקוּ בִּלְבַד.
הוּא נִשְׁאַר כִּמְעַט לְבַד.
לָמָּה זֶה כִּמְעַט?
כִּי אוּרִי, הַקָּטָן וְהַבַּיְשָׁן
שֶׁהַכֹּל קָרְאוּ לוֹ — אוּרִי־גוּרִי־בּוּרִי־הַפַּחְדָן,
כְּשֶׁכֻּלָּם דִּבְּרוּ בְּשֶׁצֶף
וְנָשְׂאוּ נְאוּם נִלְהָב
לְחַדְרוֹ הָלַךְ בְּשֶׁקֶט
וְלָבַשׁ אֶת בְּגָדָיו.
אָז לָחַשׁ לְגִידִי: "יַאלְלָה!"
וְיָצְאוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו
אֶל הַחֹשֶׁךְ וּפַחֲדָיו.

אֶת פְּנֵיהֶם קִדֵּם הַלַּיְלָה
הַשּׁוֹתֵק וְהַמּוּזָר;
שֶׁהַכֹּל בּוֹ קְצָת אַחֶרֶת
קְצָת מֻכָּר, קְצָת לֹא מֻכָּר.

וּבַשֶּׁקֶט שֶׁל הַלַּיִל
כָּל רִשְׁרוּשׁ כִּנְהִימָה;

הָאָסָם הָרְחֵק בַּחֹשֶׁךְ
כָּכָה... קְצָת מֵטִיל אֵימָה...
אוּרִי'לֶה וְגִידִי גַּם כֵּן,
כָּל אֶחָד כָּךְ מְהַרְהֵר
שֶׁמּוּטָב הָיָה בְּעֶצֶם
בַּמִּטָּה לְהִשָּׁאֵר...
אֲבָל זֶה בְּסוֹד לְגַמְרֵי,
כָּל אֶחָד בַּלֵּב בִּפְנִים,
בְּלִי לְהַרְאוֹת זֹאת בַּפָּנִים.

הָלְכוּ עוֹצְרֵי נְשִׁימָתָם
וְהִגִּיעוּ לָאָסָם.

בִּגְנֵבָה, לְאַט... לְאַט...
הִתְקָרְבוּ בַּלָּאט לַדֶּלֶת,
וְאָזְנָם הַקְּשׁוּבָה —
כַּאֲפַרְכֶּסֶת מְצַלְצֶלֶת...
...הֵם קָלְטוּ קוֹלוֹת קְטַנִּים,

רְחָשִׁים שֶׁהֵם כְּאִלּוּ —
רְעָשִׁים־לֹא־רְעָשִׁים,
לֹא יוֹתֵר מִכֵּן אֲפִלּוּ.
זֶה מַתְאִים לְגַמָּדִים?
כֵּן... וְלֹא... וְגַם אוּלַי?

גִּידִי אָז לָחַשׁ לְאוּרִי:
"בּוֹא נִפְתַּח אוֹתָהּ, וְדַי!"

אַךְ הַדֶּלֶת חֲלוּדָה
וְקָשֶׁה אוֹתָהּ לִפְתֹּחַ;
אֲבָל שְׁנֵי הַפָּעוֹטִים
דָּחֲפוּ אוֹתָהּ בְּכֹחַ...

...אָז הִיא פֶּתַע נִפְתְּחָה
בְּחֵרוּק וּבִצְרִיחָה!
אוֹיָה — נִבְהֲלוּ הַשְּׁנַיִם
וְנָשְׂאוּ מִשָּׁם רַגְלַיִם
כָּל עוֹד רוּחַ בְּאַפָּם,
בְּכָל כֹּחָם!!!

וְעַד הַיּוֹם עוֹד לֹא יוֹדְעִים
אִם יֵשׁ אוֹ אֵין שָׁם גַּמָּדִים.

גִּידִי כָּךְ טוֹעֵן: "הֶצַּצְנוּ,
לֹא רָאִיתִי שׁוּם גַּמָּד.
סְתָם שַׂקִּים, חָתוּל, תִּנְשֶׁמֶת,
וְעַכְבָּר אֶחָד נֶחְמָד..."

אֲבָל אוּרִי כְּנֶגְדוֹ
מְדַבֵּר בִּכְלָל אַחֶרֶת;
הוּא רָאָה שָׁם גַּמָּדִים
כְּשֶׁנִּפְתְּחָה הַדֶּלֶת!
הוּא רָאָה אוֹתָם בָּרוּר
עִם מִצְנֶפֶת וּזְקָנִים.
לֹא יָזוּז מִדַּעְתּוֹ:
"יֵשׁ שָׁם גַּמָּדִים קְטַנִּים!"

כֵּן... אוֹ לֹא... אוּלַי? אוּלַי?
הֵן אֶפְשָׁר לְהִשְׁתַּגֵּעַ!
מִי יוֹדֵעַ?..

הוצאת קמחי בע״מ